

Městský úřad Podbořany
Mírová 615, 441 01 Podbořany
Odbor dopravy, dopravní přestupky

Vypraveno dne 8. 11. 2024

Číslo jednací: OD/36843/2024/Kar
Spisová zn.: **PODBO/7209/2024**
Počet listů: 2
Přílohy: 0
Vaše č.j.:

V Podbořanech 8. 11. 2024

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Podbořany, odbor dopravy, dopravní přestupky, jako povinný subjekt podle ust. 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) posoudil žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal dne 30. 10. 2024 [redacted] a která se týká poskytnutí rozhodnutí vydaného Městským úřadem Podbořany, odborem dopravy, dopravní přestupky, ze dne 11. srpna 2023, č.j. OD/19618/2023/Kar a rozhodl t a k t o:

Žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal [redacted]

se
podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., v návaznosti na § 2 odst. 3 téhož zákona
o d m í t á.

ODŮVODNĚNÍ:

Městský úřad Podbořany, odbor dopravy, dopravní přestupky, jako povinný subjekt podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., obdržel dne 30. 10. 2024 do datové schránky správního orgánu od [redacted] podání obsahující žádost o poskytnutí rozhodnutí Městského úřadu Podbořany, č.j.: OD/19618/2023/Kar ze dne 11. srpna 2023 podle zákona č. 106/1999 Sb., které se týká řízení o přestupku vedeném Městským úřadem Podbořany, odborem dopravy, dopravní přestupky.

Městský úřad Podbořany, odbor dopravy, dopravní přestupky (dále též „povinný subjekt“) při posuzování žádosti [redacted] o poskytnutí rozhodnutí ze dne 11. srpna 2023, č. j. OD/19618/2023/Kar, vycházel v první řadě ze zákona č. 106/1999 Sb., který je v obecné rovině, ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem.

Podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., se „Zákon ... nevztahuje na poskytování ... dalších informací, pokud zvláštní zákon ^{1b)} upravuje jejich poskytování ...“, přičemž odkaz 1b) obsahuje demonstrativní výčet vybraných právních předpisů. K tomu lze ještě poznamenat, že Ústavní soud opakovaně judikuje, že poznámky pod čarou nejsou součástí právního předpisu, ale jen interpretační pomůckou – viz např. nález Ústavního soudu ze dne 22. 10. 1996, sp. zn. III. ÚS 277/96, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu č. 109/1996.

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., „Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ...“.

Podle ust. § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) mají „Účastníci a jejich zástupci ... právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci.“, přičemž podle ust. § 38 odst. 4 téhož zákona je „S právem nahlížet do spisu ... spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.“

Podle ust. § 38 odst. 2 správního řádu „Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem“. S tímto ustanovením bezprostředně souvisí ust. § 38 odst. 5 téhož zákona, podle něhož „Odepře-li správní orgán osobě nahlížení do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.“

Za zásadní pro posouzení podání [redacted] označené jako „Žádost o informace“ ve které je uvedeno následující, cit.: „Dobrý den, Zdvouřile Vás žádám (dle zákona o svobodném přístupu k informacím) o poskytnutí Vašeho rozhodnutí ze dne 11. srpna 2023, č. j. OD/19618/2023/Kar“, je na místě připomenout ust. § 37 odst. 1 správního řádu, podle něhož se „Podání ... posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno“. Pokud jde o poskytnutí kopie listiny ze správního spisu, neboť nic jiného žadatel nepožaduje, je v návaznosti na citované ustanovení na místě zmínit též rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), 7 Ans 18/2012 – ze dne 13. 12. 2012, podle něhož „Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací, a proto se v tomto případě zákon o svobodném poskytování informací nepoužije, když podle jeho ust. § 2 odst. 3 se tento zákon mimo jiné nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. ... Stěžovatel tak má na základě ust. § 38 správního řádu právo se bezprostředně či pomocí zástupce seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. ... Je nerozhodné také to, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“ Způsob posuzování obsahu podání podle ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu, na něž odkazuje citovaný rozsudek, je pro konečné posouzení žádosti [redacted] o poskytnutí informace rovněž důležitý.

Další významnou skutečností pro rozhodování o žádosti [redacted] je to, že jmenovaný v předmětném řízení nevystupoval ani jako účastník řízení ani jako jeho zmocněnec a je tedy otázkou, zda v tomto případě nedochází z jeho strany k jednání, jež by bylo v rozporu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. V souvislosti s tím se považuje za důležité zmínit ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně ve svých rozsudcích zdůrazňuje bezprostřední aplikaci zásad trestního práva v rámci sankčního řízení o přestupku, včetně stejné úrovně ochrany procesních práv účastníka řízení o přestupku jako požívá účastník řízení trestního. Jak například vyplývá z rozsudku NSS č. 9 As 263/2015 – 34 ze dne 21. 4. 2016, „[23] Z hlediska judikatury Evropského soudu pro lidská práva lze řízení o přestupku považovat za řízení, v němž se rozhoduje o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), ve znění pozdějších protokolů (dále jen „Úmluva“). Tomuto závěru svědčí v první řadě všeobecná povaha přestupků a řízení o nich. Zákon o přestupcích je obecným právním předpisem pro postih protispolečenských činů v nejrůznějších odvětvích práva. Pro tento závěr hovoří dále punitivní povaha i tvrdost sankcí, které za spáchání přestupků mohou být uloženy. V úvahu je třeba vzít i subsidiární poměr trestných činů k přestupkům (přestupek a trestný čin se odlišují především intenzitou újmy způsobené chráněnému společenskému zájmu). Konečně i pojem správní trestání, jímž je v nauce označován podobor správního práva, do něhož spadá i přestupkové právo, ospravedlňuje závěr, že obvinění z přestupku je svou povahou obviněním trestním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009 – 99).“ Nutnost aplikace zásad trestního práva zdůrazňuje také rozsudek NSS č. 9 As 226/2015 – 44 ze dne 31. 3. 2016, podle něhož „[23] Soud připomíná, že v oblasti správního trestání je nutné aplikovat zásady trestního práva. Přestupek spadá do pojmu „trestních obvinění“ ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“), a proto osobě obviněné z přestupku náleží procesní práva obdobná těm, jakých požívá obviněný z trestného činu.“

Na základě výše uvedeného Městský úřad Podbořany, odbor dopravy, dopravní přestupky, jako povinný subjekt učinil následující závěr.

Žádosti [redacted] o poskytnutí rozhodnutí Městského úřadu Podbořany, odboru dopravy, dopravní přestupky, ze dne 11. srpna 2023, č. j. OD/19618/2023/Kar, byť učiněné s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., však nelze vyhovět, neboť obsah žádosti nelze podřadit pod režim zákona č. 106/1999 Sb., bez toho, aniž by nedošlo k ohrožení veřejného zájmu na ochraně procesních práv účastníka řízení či dokonce k jejich hrubému porušení. Žadatel, jenž není zmocněncem účastníka předmětného řízení, může pro dosažení svého cíle například uplatnit právo na nahlížení do spisu ve smyslu ustanovení § 38 správního řádu, pokud prokáže právní zájem nebo jiný vážný důvod. Žádost [redacted] se tedy v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. v návaznosti na ustanovení § 2 odst. 3 téhož zákona odmítá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí o odmítnutí žádosti lze v souladu s ust. § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., podat podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů od jeho oznámení žadateli nebo jeho

zmocněnci. Odvolání se podává prostřednictvím Městského úřadu Podbořany, odboru dopravy, dopravní přestupky, Mírová 615, 441 17 Podbořany ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následující po doručení vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne, ode dne, kdy bylo nevyzvednuté rozhodnutí uloženo a připraveno k vyzvednutí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, poslední den této lhůty se považuje za její doručení. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den.

Ve smyslu ust. § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., je dokument, který je dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odst. 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ust. § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

